

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenredno ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec. 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakove velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Češka pasivna politika.

D. V. — V organih dr. Riegerja smo brali v poslednjem času poziv do vseh federalistov v Avstriji, kateri bi se naj zopet enkrat sešli, ter sklenili o bodočem svojem delovanju. Kdo izmed raznolične opozicije v Avstriji ne čuti žive potrebe, da se združijo dozdaj razkosane moči, ter da se doseže popolno porazumljenje ne samo v cilju, ampak tudi v sredstvih, s katerimi se ima določeni cilj doseči. Žalostno, pa resnično je, da opozicija, h katerej pripadajo Čehi in Moravani, Slovenci, Dalmatinci, in nemški konservativci, nij niti, kar se političnega programa tiče, niti zastran sredstev, jednih in istih mislij. Zato nam vladajoča stranka po pravici oponaša, da zdanja opozicija, bodi si, da v državnem zboru sedi ali se zvunaj njega kuje, nij sposobna za vladanje (regierungsfähig), ker je samo v negativnem smislu jedina: da bi vrgla vladajočo stranko, a pozitivno bi ne mogla delovati, ker še skupnega programa nema.

Češkemu programu podlaga je zgodovinsko ali historično pravo, katerega izvor so fundamentalni članki; ta cilj pa mislijo Čehi doseči pōtem pasivnosti. Naš slovenski program, zjedinenje vseh Slovencev v eno administrativno skupino — zjedinenja Slovenija — protivi se zgodovinskemu pravu, se naslanja na tisto idejo, katera je v našem veku najmočnejši faktor v državnem in ljudskem življenju, na idejo narodnosti. Fundamentalnim člankom pa bi mi Slovenci, kakor sploh vse južne avstrijske dežele, tudi iz materialnega obzira nikoli ne mogli pritrčiti, ker tako obširna samouprava, kakoršno Čehi za češko kraljestvo zahtevajo, bi nam nakladala neznosljivih bremen.

Moravani nekako v sredi stoje mej Čehi in Slovenci, naslanjajo se bolj na narodno, nego na zgodovinsko pravo, ter so uže davno opustili pasivno politiko, in kakor Slovenci volijo poslance, in jih tudi pošiljajo k delu v vse postavodajalne zборе.

Dalmatinci se sklicujejo na zgodovinsko pravo, vsled katerega zahtevajo združenje Dalmacije s trojedno kraljevino, a oni za ta svoj cilj ne delajo pōtem pasivnosti, ampak hodijo v deželni in državni zbor.

Konservativni poslanci iz Zgornje Avstrije, Zgornjega Štajerskega in Tirolskega imajo pred vsem svoja konservativna načela pred očmi, želé si neko samoupravo dežel, — narodnostnim skupinam nijso pravi prijatelji — a češkim fundamentalnim člankom tudi oni ne pritrjujejo. Gledé politične delavnosti nijso složni mej soboj, a večina je za aktivno postopanje.

Kaka različnost tedaj v cilju in v sredstvih! Tu zgodovinsko, tam narodno pravo,

tu pasivnost, tam aktivnost! Kako torej zjediniti vse te razne faktorje, da bi v državi, v javnem življenju in v vseh političnih vprašanjih ono rolo igrali, katera jim gre, kot večini avstrijskih narodov? In sme se upati, da se doseže taka jedinstvo? Ako se človek na poslednjih petnajst let nazaj ozira, bi res obupal nad povoljnim uspehom, kajti bilo je v tem času uže mnogo federalističnih shodov v Pragi in na Dunaji, a razbili so se vsi nad češko trmoglavostjo. Češki plemeniti fevdalci, — in le ti so vodili dozdaj češko politiko — so na te shode le prišli z namenom, vse druge za pasivno politiko pridobiti. Ker je grof Clam-Martinic svojo aristokratsko jezo nad državnim zborom l. 1863 hotel spuščati za to, da se je ta bil predrznil, njega voliti za poverodjio, izstopil je iz zbora, in postal od tistega časa fanatičen zagovornik pasivnosti. Češki narod je s tem v pest prišel nekim fevdalcem, katerih jeden, znani grof Thun, je bil kot nekdanji absolutistični minister zagrizen protivnik vseh Slovanov in najhujši germanizator.

Ako tedaj g. dr. Rieger misli sklicati federalistični shod, pozdravljamo gotovo vsi njegovo inicijativo z velikim veseljem, kajti skrajni čas je, da se cela opozicija dogovori in zjedini o skupnem bodočem političnem delovanju. Ako nas pa g. dr. Rieger k shodu zopet le vabi, kot „schleppträger“ Thun-Martiničev in nam družega ne ve povedati, nego da Čehi še zaprejš ostanejo „pasivni“, potem je škoda za pot in čas.

Češka pasivnost je imela nekaj pomen in saj nekaj upanja do zmage, dokler nova avstro-ogerska nagodba nij bila gotova in dokler položaj v vnanjih političnih vprašanjih nij še bil jase. Na ta dva slučaja je dr. Rieger vedno kazal, češ, ne moreta se rešiti brez Čehov.

A zmotil se je. Razmere so zdaj saj toliko in na tak čas urejene, da kake velike državne akcije nij pričakovati.

Morda bi bilo drugače šlo, ko bi bili Čehi Magjare, ki so seveda po srečnem slučaju vse dosegli, ne samo posnemali v pisanih protestih, ampak tudi v drugem delovanju. Magjari so se tačas branili davke plačevati, ker po njihovem mnenju nijso bili postavnim pōtem raspisani. Čehi so leto za letom svoje papirnaté proteste pošiljali državnemu zboru, a s tem je cela opozicija bila pri kraji. Tako pasivnost lahko prenaša vsaka država in vsaka vlada.

Škodili pa Čehi nijso samo sebi, ampak vsemu avstrijskemu Slavjanstvu. Zdrobljeni smo v male oddelke brez posebne veljave, ker nam manjka krepkega jedra čeških narodnih poslancev. Dokler nijsmo vsi saj v glavnih potezah svoje avstrijsko-slavjan-

ske politike in taktike jedini, ostanemo kljubu velicemu številu avstro-slavjanskih narodov slabi in hegemoniji ustavoverne stranke podvrženi. Čehi naj opuste neplodno kujanje, naj stopijo zopet v dejanje in na čelo opozicije in prepričani smo, da s združenimi močmi dosežemo skupni cilj: okrepčanje svojih narodov v narodnem, duševnem in materialnem obziru.

Najnovejši čin angleške politike v orijentu,

zavzetje otoka Cipra in defenzivna zveza s Turčijo v Aziji, probudil je po vsej Evropi silno iznenadenje in začudenje. Vsi narode in vsa glasila mu veliko važnost pripisujejo, a o naslednjih različno sodijo.

Bismarkova „Nord. Allg.“ meni, da z okupacijo Cipra in s pogodbo 4. julija s Turčijo je Anglija roko položila na vse posestvo, karg a ima Turčija v Malej Aziji, kolikor ga odslej Rusiji ne pripada, in se bode odslej menj kakor zaveznica, kakor se lepše glasi to ime, nego kakor upraviteljica in naslednica Anatolije in Armenije postopala.

Francozje so tudi kar ostrmeli, ko so slišali, kaj so Angleži na tihem skovali. Njih časniki se različno izražajo, a vsega mnenja še ne povedo. Dobre volje in zadovoljni nijso.

Še menj Italijani. Vladni list „Dirito“ javlja, da je ta čin Anglije v Italiji malo prijaznosti vzbudil. Sicer pa list končuje svoj članek: „Za zdaj moramo reči, da je vprašanje zaradi Cipra novo, stoprav od včeraj nastalo, vprašanje, ki zadeva interese držav ob srednjem morji, katerim državam se bode brez dvombe dalo svobode in časa, premisliti, predno povedo, kaj mislijo o konvenciji turško-angleške od 4. julija.“ Torej Italijani na prvi mah kar ne vedó, kaj bi rekli.

Angleži nijso složni. Vladna stranka je zadovoljna in Beaconsfielda hvali, da je pridobil tako važno mesto, iz katerega si Britanija mora braniti svoj trgovski pot v Indijo. „Times“ pravijo, da bode to osvojenje Cipra občno zadovoljnost vzbudilo po Angliji. „Daily Telegraph“ meni, da je ta okupacija mojstersko delo dalečvidečega angleškega ministertva. Na ta način je Anglija brez vojske dobila v Aziji večji vpliv. Le liberalne angleške stranke glasilo „Daily News“ so proti tej okupaciji Cipra, in zveze s Turčijo v Aziji in pravijo, da si s tem Anglija naklada strašno veliko odgovornost na vrat. Angleška vlada je prevzela nalogo, ki bode strašno denarja stala, vedne boje, in nevarnosti rodila, nalogo, katera še nikdar v zgodovini nij zadovoljnosti prinesla.

Ruskih glasov v tem hipu še nemamo.

Skoro brez dvombe pa je, da se je vse zgodilo vsled dogovora z rusko vlado. Šuvalov in Beaconfield sta se v tem pogodila bila. Rusija vpliva na evropski, Anglija na azijski del Turčije. Slabo za Slovanstvo to valjda ne bode, ker vidimo, da tisti, ki najbolj vpijejo zdaj, niso prijatelji Slovanstva.

Kar se tiče ustavovernih „naših“ avstro-nemških listov, ali niso zadovoljni, ali pa še ne vedo, kaj bi rekli. „Deutsche Ztg.“ se šteje mej prve in pravi, da ker se Anglija v tej pogodbi zavezuje samo azijsko zemljišče Turčije braniti, izdano je evropsko turško zemljišče indirektno Rusiji, mala Azija pa preide v gospodstvo Angležev in njih trgovine. — „N. Fr. Pr.“ v večernem listu od 9. t. m. vpraša: „Kakšna iznenadejanja nam bode kongres še na dalje prinesel? Moremo se le še temu čuditi, da se je možno sploh še čemu čuditi v tem slavnem poletju.“ — A oficijozna stara „Presse“ v prvem članku 10. t. m. piše: „Nij mogoče uže denes izpremembo stvarij v njih celej raztežnosti premeriti, ki se zdaj vrši v orijentu. Le jedno se more trditi z gotovostjo: od početka tega stoletja nij se zvršilo nobeno historično dejanje, ki bi se moglo primerjati zdanjemu sklepu mira. Črez mrtvo truplo Turčije koraka Evropa k orijentu in nova perijoda gospodarstvega in kulturnega prerobenja v vzhodu se odpira . . .“

Mar nijsmo Slovanje v Avstriji od nekdaj uže to prorokovali. Zakaj se nij poslušalo, zakaj nijsmo stopili uže davno z Rusijo v zvezo za to rešenje stvarij, da bi bile tudi za našo monarhijo bolj ugodne?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. julija

V našej notranjej politiki je nastala neka tišina. Ministri so se razšli v kopelišča. Le o mobilizaciji ki se vrši, govori svet mnogo, a nam o tem pisati, kakor smo uže povedali, nij dovoljeno.

Predvčeranjem smo na tem mestu poročali, da tudi „Češki“ „Narodni Listy“ so v principu za to, da se snide shod avstrijskih federalistov. Izostal pak je nam bil stavek, da „N. L.“ terjajo, da je treba Čehom samim prej dogovoriti se in skleniti, kaj hoté za sebe in za Češko, predno druge federaliste vabijo.

Hrvatske nove volitve v sabor bodo 15. avgusta. Torej ne bode mnogo časa za priprave.

Mej ogerskimi **Srbi** se agitira za nevoliti. „Zastava“ poroča, da se bode o tem mej srbskimi rodoljubi še le sklenilo, zato pravi, naj srbski volilci poprej, predno narodnega sklepa nij, nikomur glasa ne obljubijo.

Vnanje države.

Na **kongresu** se vprašanje o Batumu še vendar nerešeno nekoliko zavlakuje. Zadnji telegram namreč poroča: Čuje se, da je kongres sklenil, batumsko vprašanje izročiti komisiji, katera naj ga z večino glasov reši. Vendar javlja oficijozna pruska „Provinzial-Corr.“, da se vsa vprašanja na kongresu povoljno rešujejo in da bode soboto mir podpisan.

Nekateri so se bali, da bode nenadejano vprašanje o zasedenji Cipra kongres razbila; to se nij zgodilo, kar je znamenje, da Rusija nema nič proti vsemu temu. Res „Pol. Corr.“ poroča, da je Šuvalov uže tri tedne o vsem podučen bil.

Najnovejši telegram v „Pol. Corr.“ pravi, da so neki kongresni krogi slabovoljni vsled odličnih necih dogodkov zadnjega časa.

„Times“ poročajo, da je Bismark naglašal nemogočnost skupnega delovanja za izvršitev kongresnih sklepov, zato naj vsaka velevalst sama gleda, da se ono izvede, kar njo zadeva.

Glede **Bosne** javljajo „Times“, da srbski poveljnik na Javorji poroča belgradskeji vladi, da je Osman-paša prišel s svojim generalnim štabom in s 30.000 možmi v Bosno. To so pač menda le želje srbskega poveljnika. Preko Dunaja se namreč poroča narobe: Porta je nazaj vzela ukaz naj vmaršira 20.000 mož v Bosno. Izpraznjenje te provincije se začne od strani Turkov z začetkom prihodnjega tedna Veli paša bode izročil trdnjave Filipoviću.

Narodno zjedinenje vseh **angleških** liberalnih društev je sklenilo, celo deželo pozvati, naj protestuje zoper aneksijo Cipra in zoper skrivnostni način, s katerim je angleška vlada zvezo s Turčijo naredila.

Francoski časniki se pečajo z vspehi zadnjih republikanskih volitev v zbornico. „Temps“ pravi, da te volitve okrepečavajo notranji mir. Bonapartisti dolže vlado, da je pritiskala. V tem so pač bonapartisti bili mojstri.

Gledé angleškega posedanja turške Male Azije pravi „Republique française“, da je Anglija veliko odgovornost na sebe vzela. Po misli tega lista, bi morali francoski zastopniki kongres zapustiti, ako se turško-angleška pogodba od 4. junija predloži kongresu, ker se ona tika Egipta in Sirije, o katerih ne govoriti na kongresu, se je prej obetal Francozom.

Iz Berlina se javlja, da je atentátar **Hödel** bil 10. julija na smrt obsojen. Poslušal je mirno sodbo pa rekel, da je nedolžen.

Dopisi.

Iz Ljubljane 11. julija [Izv. dop.] („Deutsche Kehlen.“) „Laib. Zeitung“ in „L. Tagblatt“ sta poročala, kako velikan-sko slovesnost je bil Vesteneck priredil zadnjo nedeljo v Litiji pevcem filharmonikarjem. Oba lista pa sta pozabila referirati, kaj se je zgodilo, ko so pevci zvečer prišli na kolodvor v Litiji. Ne vem ali je bil tisti nemški zastopnik „deutsche Kehlen“, ki je kmalu po krškej šolskeji slavnosti „Slovenskemu Narodu“ pisal znano ošabno nemško pismo zraven ali ne, — škoda pa je če nij bil, kajti tu bi bil „ad oculos“ videl, kaj je „deutsche bildung und deutsche intelligenz“.

Komaj so namreč prišli pevci na kolo dvor v Litiji, kar se začne mej soboj kregati in to tako škandolozno, da so drugi na kolodvoru navzoči ljudje kar strmeli. Pridevali so si take „ljube“ priimke, da nam nij mogoče vseh ponoviti, ker ne živimo več v Shakespearovoj dobi. Od Litije počenši so se ti „pevci“ celo pot do Ljubljane vladali na tak način, da jaz uže nemam rešpehta pred to „kulturo“. Desetletne šolarje bi smelo biti sram, ako bi se tako obnašali. Vsled tega prepira je baje nastala v pevskem zboru filharmoničnem velika razdražba, in iztopilo je baje uže osem pevcev. Več jih še izstopiti namerava. Torej „Tagblattarji“ pometajte pred svojim pragom.

Iz Spodnje Šiške 10. julija. [Izv. dop.] V nedeljo popoldne je napravila naša čitalnica prvo svojo besedo z loterijo, godbo in plesom na vrtu pri „Gaziju“. Reči smemo, da se je veselica vršila povsem dobro, kar vsacega tem več veseli, ker nam je dež prvo slavnost odpretja naše čitalnice tako sitno zaprečil.

Ob 5. uri prišel je Sokol s zastavo iz Ljubljane in je bil od zbranega občinstva navdušeno sprejet. Vrle naše dekleta pozdravile so ga pred slavalokom, in gospica P. Keršič je v imenu teh ovenčala sokolsko zastavo mej pokanjem možnarjev. Vojaška godba je svirala našo slavno narodno pesen „Naprej“.

Na to je odzdravljaj gospod F. Drenik, starosta Sokola, v daljšem govoru, kateri je bil z gromovitimi živio-klici in „dobrodošli“ odzdravljen. Se ve da si naša dekleta niso dale vzeti priložnosti, da ne bi bile okinčale Sokolcev tudi s šopki.

Po malem prestanku začne se potem vršiti beseda. Gosp. Adamič je pozdravljaj došle goste v imenu čitalnice, ozrl se malo na zgodovino mladega društva in naznanil, da šteje dozdej čitalnica 67 pravih in tudi nekaj podpornih ndov, pričakuje pa še, da jih bode še mnogo pristopilo, ko uvidijo, da čitalnica pošteno doseza postavljeno si nalogo. Mej prestanki je igrala godba tukajšnjega hrvatskega polka izključljivo le slavlanske pesni in zvečer se nij pozabilo napivati na njih zdravje, temveč, ker otidejo še ta teden na slavlanski jug.

Gospica P. Keršič je deklamovala s prijetnim glasom „Nijsem Talijanka“ in bila je od občinstva gorko pohvaljena. Burni živio-klici pozdravili so pa trojico, ki je nastopila za tem na oder v narodnej obleki s pečo, in ko je nehala gospa našega spoštovanega g. predsednika deklamovati „Od konca“, bili so dobroklici tako živahni, da je morala še enkrat ponavljati, in ko za tem nastopijo pevci ljubljanske čitalnice dvakrat, bilo je priznanje in zadovoljstvo občno. Loterija se je zvršila v lepem redu, in ko se je začelo mračiti, zavrtil se je mladi svet na prostem, mej tem, ko je druga gospoda navdušeno popevala narodne popevke in se napitnica vršila za napitnico, kakor: na našega presvitlega cesarja, na vrle Sokolce in njih starosto, na slavno znane pevce ljubljanske čitalnice, na našega predsednika itd.

Žalibog, da je moral „Sokol“ ob 10 uri uže otiti, ker zabava je bila res živahna. Spomnili smo se še le, da je treba iti k počitku: „ko mežnar zazvonil je dan“, — se ve da malo pozno pa — ker so nam tudi naši stari možaki polni zadovoljnosti zagotavljali, da takega veselega dne še nij videla Šiška, bilo je se ve da vse njih misli, in ker od — veselja ločiti se je teško.

Iz Štajerskega 8. julija. [Izv. dopis.] Gospod M. Reiser v Mariboru si pač nij domišljeval, da bode zraven našega velikana Antona Slomškega imenovan. Denes ga čast doleti, da se njegovo ime zraven imena tega slovenskega patrijota imenuje. Zaslužil je to mesto pri Slomškoveji slavnosti, in vsak naš človek bode, slišavši ta imena, kmalu oba spajal in imel prave pojme o značajih nositeljev teh imen. Seveda nekaj bode razločeval: Slomškega bode jemal kot osebo, kot patrijota, dobrotnika slovenskega naroda, g. dr. Reiserjevo ime mu bode bolj indiferentno, čali celo stranko, katerej ta mož pripada, bode imel pred očmi, če bo to ime slišal.

Slovenci smo mali narod in naša zgodovina je žalostna; v naših deželah bije se boj manjše rase z večjo; za gospodarstvo v tej lepeji slovenskeji deželi, svojim Bledom, svojo Solčavo, svojimi gorenjskimi velikani, svojo ljubo Adrijo; za last teh prekrasnih pokrajin na Dravi, Sotli, Savini in Savi gre boj, in po tem krepkem, lepem človeku Gorenjcu, in tem nadarjenem Slovencu sploh gre bitva in vprašanje se rešuje: ali bo ta človek nositelj nemške, ali slovanske civilizacije na tem lepem kosu južne Evrope, na slovenskih tleh. — V prejšnjih časih reševal je absolutizem to vprašanje absolutistično po svojih najvišjih or-

ganih in to še nij bilo tako hudo, akoravno se je po tem sistemu dosti nemških kolonij postavilo mej Slovence, in tako napotilo nekaj naše zdajšnje razmerje. Zdaj se drugače rešuje reč; prej je bil birokratizem sam naš „kultivator“, — zdaj je cela stranka, in ubogi črevljarek, kakor bogati rentje je angažiran v boju te stranke z domačo, in to je hujše, ker boj se bije v vseh razmerjih našega javnega in privatnega življenja.

Mi Slovenci smo z veseljem pozdravljali pričetek ustavnega življenja v Avstriji; naša mladež je bila najti mej prvoborci za svobodo leta 1848, ko se je terjala ustava; bilo je morebiti našemu Preširnu, gledajočemu jasnejšo narodovo bodočnost, to lepše, človeka urednejše državljansko življenje pred očmi. Mislilo se je, zdaj nas ne bo več absolutizem nemški uniformiral, zdaj imamo prosto pot, si pohoščavo tako urediti, da bo komu podobno, zdaj smo prosti državljani in §. 19 državnih osnovnih postav nam daje zagotovilo, da smemo na domačej slovanskej podlagi se razvijati. Marsikateremu domoljubu je morebiti lepa narodova bodočnost se predstavljala; mislil je: Nemec v naših deželah se bode našega jezika učil; naša mladež, ki dalje v šole hojeva, se bode nemškega učila; Nemec bode kot gost mej našim ljudstvom si prizadeval, gostoljubnost s tem čislati, da bode pomagal delati na to, da se naš narod slovenski povzdigne do večje omike, in složno bodemo vsi brez razločka služili skupnej domovini, in stranke se bodo le delale tako, da bode jedna konservativna, druga napredna, o glavnej reči pa: narodova kultura je le mogoča na tleh narodovega jezika, bodemo vsi jedini, ker je to tako jasna reč.

Ustavno življenje nam je doneslo vse drugo... (Tu smo zaradi tiskovne svobode morali dopis odstrižiti. Ur.)

Iz slovenskega Primorja
9. julija. [Izviren dopis.] Bratje slavjanski, brez potnega truda, brez dolgotrajnega pomisla, to lahko vidite, kako naj se za naprej imenujejo vsi rodi in rodovi velikanskega debla slavjanskega! Za gotovo rečem in trdim, da nam nij treba izmišljevati ali iskati si novega imena, s katerim naj bi zvali vse slavjanske narode. Imamo slavno ime, katero naj bode dika in ponos vsakemu Slavjanu. „Jaz sem Slavjan z dušo, s telom“: sè srcem in s prstom ti kaže vsenarodni pesnik, katero naj bi bilo in katero naj bode v vselej bodočnosti ogromnega naroda našega vseskupno ime. Zato nam nij več treba bratovskega boja, krvave bitve, literarnega klanja glede skupnega imena. Kako strašna bi bila slepota vsakega narodnjaka, ukvarjajočega se še dandenes o malej — sicer prevažnej stvari; osobito, ko je vsak pametnik prepričan, koliko škode in zopet škode provzroči mejso-bojni, bratovski, hišni prepir in nemir. Izdajica bodi tisti, kateremu vró protislavjanske misli po glavi. Ime — slávoslavno ime slavjanskega naroda je bilo v žalostnej prošlosti: starodavno ime je v radostnej sedanjosti: prirojeno ime nam bode v bratovski bodočnosti: — Sloven ali Slavjan. — To ime je ime slávoslavno, starodavno prirojeno ime vsem slavjanskim plemenom. Kje je lepše? kje slavnejše? kje je veličastnejše ime — celotno ime od imenovanega imena? Ali more kakšen novotar krasnejše imenovati vseslavjanski naš narod? Ali mu more dati estetičnejše ime od danega mu imena? In kdo mu

je prikoval in vkoval lepo doneče ime vsesplošno ime? — Narod sam in naroda proroki — slavjanski pesniki so se tako imenovali in se tako imenujejo. Ko rabijo slavjanski pesniki in drugi vsenarodni možje besedo Slavjan ali Slovan, ali Sloven (to je vse jedno) navadno mislijo in govoré o vseskupnem narodu slavjanskem. Narod nam tedaj in naroda pesnik si je vtisnil primerno ime — pravo ime za pravo moralično bitje — za slavnoslavno rod slavjanski, ta veliki rod velike bodočnosti. To pa rečem zato, ker pri meni velja, da narod in pesnik — pesnik in narod, je vse eno. Narod čuti s pesnikom in narodni pesnik čuti z narodom. S pričo tega rečem in trdim: — Slavjani smo bili, Slovjani smo, Slavjani bodemo in Slavjani bodimo, bodimo bratje mej soboj, narodu v prid in korist, v prid in korist tudi tujim narodom, ako nam bodo prijazni in prijateljski. Drugače pa spremenimo prijazno obličje v obličje branilno, bojevalno. Složni bodimo v imenu, v besedi in narodnem dejanji. Tako imenujmo se, kakor se imenuje narod in kakor ga imenujejo narodni proroki naši slavjanski pesniki. Oni so čutili potrebo in in nujnost splošnega imena za vsa sorodna naša plemena. Zraven tega nas tudi drugi narodi uže „Slovane“ imenujejo, ali pa „Slavjane“. In staro gaslo je, da „inter duo eligitur unum, tertium non datur“. Iz splošnega imena izvira samo ob sebi splošni jezik — vseslavjanski literarni jezik, kateri je tako potreben kakor vseslavjansko ime. — Kateri naj bi bil, lahko ngane vsak pametnomisleči Slavjan. Badilovič ga je imenoval. — Brez slavjanskega imena nij in je ne bode narodne omike, narodne prosvete, narodne sloge ali tudi brez narodnoliterarnega jezika nij in je ne bode velike narodne omike, narodne sloge. Ime je skleneno z jezikom in jezik je sklenjen z imenom. Za prvo je treba najprej in najprvo skrbeti, drugo nastane samo ob sebi. Ako se vse to mišljenje izvrši, izvršil se je — saj deloma — slavjanski ideal.

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) je bil včeraj **konfisciran** zaradi „poslanega“ na predzadnji strani tiskanega pisma gospé Koglove o omiki necih Nemcev.

— (Sekcijski svetovalec, naš rojak Žvegelj), ki je zdaj kot avstrijski podzastopnik v Berlinu na kongresu, imenuje se mej onimi, kateri utegnejo ministerstvo prevzeti. On bi bil trgovinski minister. Da bi le istina bila.

— (Iz Kranja) se nam piše: Profesorja Tomaž in Ivan Zupan sta izgubila 6. t. m. svojega 83 let starega očeta Matija Zupana. Preživel je ranjki svojo za 20 let mlajšo ženo Marijo (umrlo 1858. leta) tudi za 20 let. Naj bode pokojni gorenjski poštenjak prijateljem in znancem priporočen v pobožen spomin.

— (Ljubljanski magistrat) je v prvem polletji 1878 kaznoval 88 voznikov zaradi hitre vožnje ali popuščanja voz brez varha; 32 strank zaradi prezgodnjega izvažanja gnoja in osnaženja ulic, 10 fujakerjev; policaji so prijeli 741 ljudij, mej temi jih je bilo 267 sodniji izročenih, 301 po šubu odgnanih, 173 policijsko kaznovanih.

— (Izginil) je logar Jakob Šušteršič iz Vrda pri Vrhniki 28. m. m., in se sumi, da se je sam umoril, da si nijso še njegovega trupla našli. Njegovo puško so v gozdu našli na tleh, eno cev izstreljeno, drugo na-

bito, a blizu lužo krvi. Sodi se, da se je le obstrelil, a potem dalje vlekel, in v vodo vrget.

— (V Zagrebu izhajajoča „Kroatische Post“) prinaša v sredo 10. t. m. uže IV. članek iz Maribora o Slomšekovej prepovedanej svečanosti. Žalibog, da iz dobrih tam povedanih političnih refleksij mi v svojej „tiskovnej svobodi“ ne smemo ničesa ponatisniti.

— (Nov veliki zvon) 50 centov težak so dobili v Semiču. „Sl.“ se piše, da je vse strmelo nad takim glasom, to je bobnenje, kakor ga nij od Ljubljane do Karlovca. Zvon je res krasen, nič manj po glasu, kakor po vnanjej obliki, in je mojstru Hilzerju iz Dunajskega Novega mesta na vso čast. Torej zopet Hilzer. Naj naši obrtniki iz tega uče se, da je dobro z narodom hoditi, ne pa proti narodu.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Maribor 11. julija. Deželno namestništvo je z razsodbo od 6. t. m. vročeno 11. t. m. od mestnega župana dr. Reiserja zaradi Slomšekove slovesnosti ukazano ustavljenje delovanja tukajšnje čitalnice in tudi prepoved občnega zbora odbora za Slomškov spomenik — ovrгло.

Razne vesti.

* (Proti socijalistom.) Na Dunaji je bil pred porotniki 9. t. m. na jedno leto teške ječe obsojen urednik socijalno demokratičnega časnika „Socialist“ zaradi kaljenja javnega miru.

* (Razsuto mesto.) Iz Zalutne na Erdeljskem se poroča, da je strahovit vihar 3. t. m. podrl skoraj polovico imenovanega mesta, ter razsul cerkve in poslopja.

Zanimivo

je v današnji številki našega časopisa objavljeno naznanilo sreče Samuela Heckscherja senr. v Hamburgu. Ta hiša si je s svojim promptnim in tajnim izplačevanjem tu in v okolici dobljenih svot tako dobro ime pridobila, da vsacega uže na tem mestu na njen današnji inserat opozorjemo.

V 5 minutah

odstranim brez noža, popolnem brez bolečin

kurja očesa

in zaraščene nohtove, tako da se potem več ne zaraščajo. — Ostanem le nekoliko dni v hotelu pri „Slonu“, in zdravim od 10. ure dopoldne do 5. ure popoldne. Ako se želi, pridem tudi na dom.

Aleksander Freund.

Zahvala.

S tem izrekam Vam svojo najtoplejšo zahvalo, ker ste mi tako spretno moja več let stara kurja očesa odstranili.

V Gorici, 12. aprila 1878.

Profesor dr. Jos. Frappanti,
(216—1) c. kr. direktor gimnazije.

Komí

so išče za prodajalnice mešanega blaga pod dobrimi pogoji. Ponudbe s potrebnimi spričevali naj se pošljejo **J. Modicu v Norovus pri Raketu do 15. t. m.** (208—3)

Marko	Wir empfehlen	geschützt.
als Bestes und Preiswürdigstes		
Die Regennäntel,		
Wagendecken (Plachen), Betteinlagen, Zeltstoffe		
der k. k. pr. Fabrik		
von M. J. Elsinger & Söhne		
in Wien, Neubau, Zollergasse 2,		
Lieferanten des k. und k. Kriegsministeriums, Sr. Maj. Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.		

Umrli v Ljubljani.

5. julija: Joseta Pogibu, hči delavca, 4 m., Florjanove ulice št. 20, vsled atrofije.
6. julija: Baltazar Zangellini, v prisilnej delavnici, 42 l., tplexia cerebri. — Urša Meršin, vdova, od Vešca št. 46, 52 l., povožena na kolodvoru od brzo-vlaka. — Jaroslav Mačak, sin c. kr. geometra, 5 m. 1 dan, v dijaških ulicah št. 2, vsled krča v grlu.
8. julija: Johana Podkrajsek, hči mestnega eko-noma, 40 l., v kolizejskih ulicah št. 24, vsled vne-

tice možjan. — Pavlina Ložar, hči delavca, 6 m., na žabjaku št. 5, vsled popolnega oslavljenja.
9. julija: Alojzij Pistič, učiteljski kandidat v II. letu, 18 l. 5 m., na žitnem trgu št. 2, vsled pljuč-nega odkrvavljenja.
V deželnej bolnici.
21. junija: Franciška Zdravič, hči gosačca, 5 l., vsled pnevmonije.
23. junija: Johana Ločnikar, žena delavca, 40 l., na srčnej hibi.

25. junija: Martin Štefančič, delavec, 31 l., na tuberkulozi. — Franc Vejevec, otrok delavca, 7 m., na pljučnej vnetici.
26. junija: Marjeta Franovič, gosačka, 56 l., na trganji po udih.
27. junija: Urša Kaufman, žena čuvaja, 53 l., na pljučnej tuberkulozi.
29. junija: Bernard Dolencec, posestnik, 73 l., na pljučnej vnetici.
30. junija: Marija Kristof, vdova delavca, 61 l., na pljučnej tuberkulozi.

Tuji.

10. julija:

Evropa: Pfeifer iz Celja. — Stoyer iz Trsta. — Lončarič iz Sele.
Pri Slonu: Mollo iz Kranja. — Kliner iz Dunaja. — Schwachhofer iz Gorice. — Pleiweiss iz Dunaja. — Berthold iz Trsta. — Janer iz Gradca. — Ladstätter iz Domžal. — Strohl iz Brna.
Pri Malič: Wüdi iz Dunaja. — Klemensiewicz iz Gradca. — Oberman iz Kočevja. — pl. Pilezky iz Dunaja. — Mitterer iz Gradca. — Globočnik iz Vrhnike. — Eisner iz Dunaja.
Pri bavarskem dvoru: dr. Vessely iz Ljubljane. — Volker iz Kra-kova. — Orenčič iz Zagreba.

Lošerijne srečke.

V Gradci 6. julija: 71. 88. 68. 54. 33.

V soboto, 13. t. m. se bodo na dvorišči v hotelu „Stadt Wien“ prodajale uže

rabljene postelje, omare itd.,

in v sredo, 17. t. m. se bodo na dvorišči nekdanje gostilne „zur Schnalle“ deli podrene hiše, kakor:

vrata, okna itd.,

na javnej dražbi prodajale.

Pričetek vselej ob 9. uri dopoldne.

Kranjsko stavbeno društvo.

(215)

Dunajska borza 12. julija.	12. julija.
Št. 101	101
Št. 102	102
Št. 103	103
Št. 104	104
Št. 105	105
Št. 106	106
Št. 107	107
Št. 108	108
Št. 109	109
Št. 110	110
Št. 111	111
Št. 112	112
Št. 113	113
Št. 114	114
Št. 115	115
Št. 116	116
Št. 117	117
Št. 118	118
Št. 119	119
Št. 120	120

Mladenč,

F. Wachta v Metliki.

Karel S. Tih

trgovstvo s knjigami in papirjem, pod Trnovo št. 2, zaloga vseh potrebščin za urde in knjižništvo; zaloga naravnega, pisarniškega in zavilnega pa-pirja. Vse potrebnosti za mojstvo (inženirje), si-l-karje in risarje. Najnovejša v kontekstih za papir, Zapisovalne in opravilne knjige. Izdelujejo se tudi monogrami na pisarniškem papir, vlistne karte in pi-semske zavite.

(158-32)

Glavni do-bitki ev.	Naznanilo sreče.	Dobitke garantira država. Prvo vzdiganje: 18. i 19. julija.
450.000 mark.		

Vabilo na udeležitev dobitnih šanc

velike, od deželne vlade garantovane denarne loterije, v kateri se mora nad

8 milijonov 800.000 mark gotovo dobiti.

Dobitki te ugodne denarne loterije, ka-tera ima po načrtu le 86.000 lozov, so sledeči:

1 dobitnik	108 od 3000 mark
ev. 450.000 mark	213 " 2000 mark
spec. 300.000 mark	1 " 1400 mark
1 od 150.000 mark	523 " 1000 mark
1 " 80.000 mark	848 " 500 mark
1 " 60.000 mark	1000 " 300 mark
1 " 40.000 mark	75 " 240 mark
3 " 30.000 mark	35 " 200 mark
1 " 25.000 mark	50 " 160 mark
5 " 20.000 mark	27800 " 142 mark
12 " 15.000 mark	2900 " 122 mark
1 " 12.000 mark	50 " 120 mark
22 " 10.000 mark	25 " 100 mark
1 " 8.000 mark	4900 " 94 mark
4 " 6.000 mark	50 " 70 mark
62 " 5.000 mark	2900 " 66 mark
5 " 4.000 mark	2900 " 38 mark

kateri se bodo v malo mesecih v 6 oddelkih gotovo odločili.

Prvo vzdiganje dobitkov je uradno na dné 18. in 19. julija t. l.

nastavljeno, ter stane

cel originalni loz le 9 gld. 30 kr. a. v., pol original. loza le 4 gld. 65 kr. a. v., četrt original. loza le 2 gld. 33 kr. a. v.,

ter te od države garantovane originalne loze (ne prepovedane promese) proti frankovanej poslatvi svote tudi v najoddaljenejša kraje razpošiljam.

Vsak udeleženec dobi zraven originalnega loza tudi originalni črtič z državnim grbom zastonj, ter se mu takoj po vzdigovanji do-bitkov nezahtevano pošlje uradni listek vzdig-nenih števk.

Izplačevanje in razpošiljanje dobitkov izvršujem direktno jaz interesentom z najbolj strogo tajnostjo.

Naročila izvršujejo se najlaglje po poštne povzetji.

Naj se tedaj naročila zaupno pošljejo na

Samuel Heckscher senr.,

Banquier und Wechsel-Comptoir in Hamburg. (213-2)

O zdravilnej moči pravega

Wilhelmovega

antiartritičnega antirevmatičnega

kri čistilnega čaja

navajamo tale priznavajoč dopis:

Gospodu Franji Wilhelmu, lekarnarju v Neunkirchenu.

Berlin, 6. maja 1875.

Prosim, pošljite mi s povzetjem tudi letos svojega Wilhel-movega antiartritičnega antirevmatičnega kri čistilnega čaja; lan-skega leta se je izkazal vrlo dobro.

Zahvaljujoč se Vam prisrčno, beležim se

s poštovanjem

J. Riedel, kavarničar.

(388-5)

Preiskali, uporabili in za zdravilno priznali: c. kr. vladni svetnik in v. av. vsenčiliščni profesor dr. E. Fenzl, vodja bota-ničnemu vrtu na Dunaji itd. itd., prof. Oppolzer, dr. Van Kloger v Bukareštu, dr. Rust na Dunaji, dr. Röder na Dunaji, dr. Ivan Müller, medicinski svetnik v Berlinu, dr. med. A. Groyen v No-vem Jorku, dr. Raudnitz na Dunaji, dr. Hess v Berlinu, dr. Leh-mann v Mošonju, dr. Werner v Vratislavi, dr. Malič v Gru-bišnem polji; praktični zdravniki: Hilger v Nachlingu, Russeger v Abtenavju, Truchholz v Marzalyju, Janković v Nakofalvi in mnogi drugi zdravniki,

1. pri revmatičnih boleznih;
2. pri skrnini;
3. pri boleznih v spodnjih delih telesa, onih, ki mnogo sedé;
4. pri povečšanji in nagnétu jeter;
5. pri svrabu, osobito pri lišajih;
6. pri sifilitičnih boleznih;
7. predno kdo, ki trpi navedene bolezni, misli iti v kako rudninsko kopel;
8. namesto uporabe rudninskih kopelij zoper te bolezni.

Jedino pravi prireja

Franjo Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu.

Zavitek, razdeljen v 8 vzemkov, prirejen po zdravniku zapovedi, z navodom uporabi v raznih jezikih 1 gld., za kolek in po-vezavanje 10 kr.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „Wilhelmov antiartritičen antirevmatičen kri čistilen čaj, ker so priredki, ki slujó samo pod imenom antiartritičnih antirevmatičnih kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni ter jaz vedno sva-rim pred nakupovanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi Wilhel-mov antiartritičen antirevmatičen kri čistilen čaj tudi

Ljubljana: Peter Lassnik;

Beljak: Mat. Fürst; Borgo: Josip Bettanini, lekarnar; Bruck na Muri: Albert Langer, lekarnar; Bolcan: Franjo Waldmüller, lekar-nar; Bruneck: J. P. Mahl; Belovár: Rud. Svoboda, lekarnar; Briksen: Leonhard Staub, lekarnar; Celje: Baumbach-ova le-karna in Franjo Rauscher; Cormons: Hermes Codolini, lekarnar; Celovec: Karl Klemenčič; Cortina: A. Cambruzzi; Deutsch-Landsberg: Müller-jevi dediči; Esek: J. C. von Dienes, lekar-nar; Josip Pobetzky, lekarnar; Fürstenfeld: A. Schrükenfuss, le-karnar; Frohnleiten: V. Blumauer; Friesach: O. Ruckheim, lekarnar; A. Aichinger, lekarnar; Feldbach: Josip König, lekar-nar; Gorice: A. Franzoni, lekarnar; Gradec: J. Burgleitner, lekarnar; Guttaring: S. Vatterl; Grubisnopolje: Josip Malich; Gospić: Valentin Vouck, lekarnar; Grafendorf: Josip Kaiser; Hermagor: Jos. M. Richter, lekarnar; Hall (Tirolsko): Leop. von Aichinger, lekarnar; Judenburg: F. Senekovič; In-nichen: J. Stapp, lekarnar; Imst: Vilj. Deutsch, lekarnar; Iva-nič: Ed. Tollovič, lekarnar; Karlovec: J. Benič, lekarnar; A. E. Katkic, lekarnar; Kindberg: J. Karincič, lekarnar; Kapfen-berg: Turner, lekarnar; Knittelfeld: Vilj. Vischner, lekarnar; Kranj: Karl Šavnik, lekarnar; Linc: Franjo pl. Erlach, lekarnar; Leoben: Ivan Peferschy, lekarnar; Maribor: Alois Quandest; Metlika: Alfred Matter, lekarnar; Mürzzuschlag: Ivan Dan-ger, lekarnar; Murau: Ivan Steyrer; Mitrovica: A. Kerstenov-ich; Mals: Ludwig Pöll, lekarnar; Novo mesto: Dom. Rizzolli, lekarnar; Neumarkt (Stajersko): Karl Maly, lekarnar; Otočac: Edo Tomay, lekarnar; Postojna: Josip Kupferschmidt, lekarnar; Peterwardein: L. C. Junginger; Pliberg: Ivan Neusser, le-karnar; Požega: Ant. pl. Hegedüs, lekarnar; Prassberg: Ivan Tribuč; Ptuj: C. Givod, apoteker; Rottenmann: Franjo X. Il-ling, lekarnar; Rovereto: Richard Thales, lekarnar; Samobor: F. Schwarz, lekarnar; Sebenico: Peter Beros, lekarnar; Slov. Bistrica: Adam pl. Pulikowski; Slov. gradec: G. Kordik, le-karnar; Jos. Kaligariš, lekarnar; Strassburg: J. V. Corton; St. Veit: Julian Rippert; Stainz: Valentin Timouschek; Sem-lin: D. Joannovicz-a sin; Spljet: Venatio pl. Prazio, lekarnar; Schlanders: B. Würstl, lekarnar; Trst: Jak. Seravallo, lekar-nar; Trient: Ant. Santoni; Trbiž: Eugen Eberlin, lekarnar; Vukovar: A. Kraicovits, lekarnar; Vinkovce: Fried. Herzig, le-karnar; Varaždin: Dr. A. Halter, lekarnar; Zagreb: Sig. Müll-bach, lekarnar; Senj: Josip Accurti, lekarnar; Zader: N. An-drovič, lekarnar; Zlatar: Ivan N. Pospisil, lekarnar.